గమ్యం

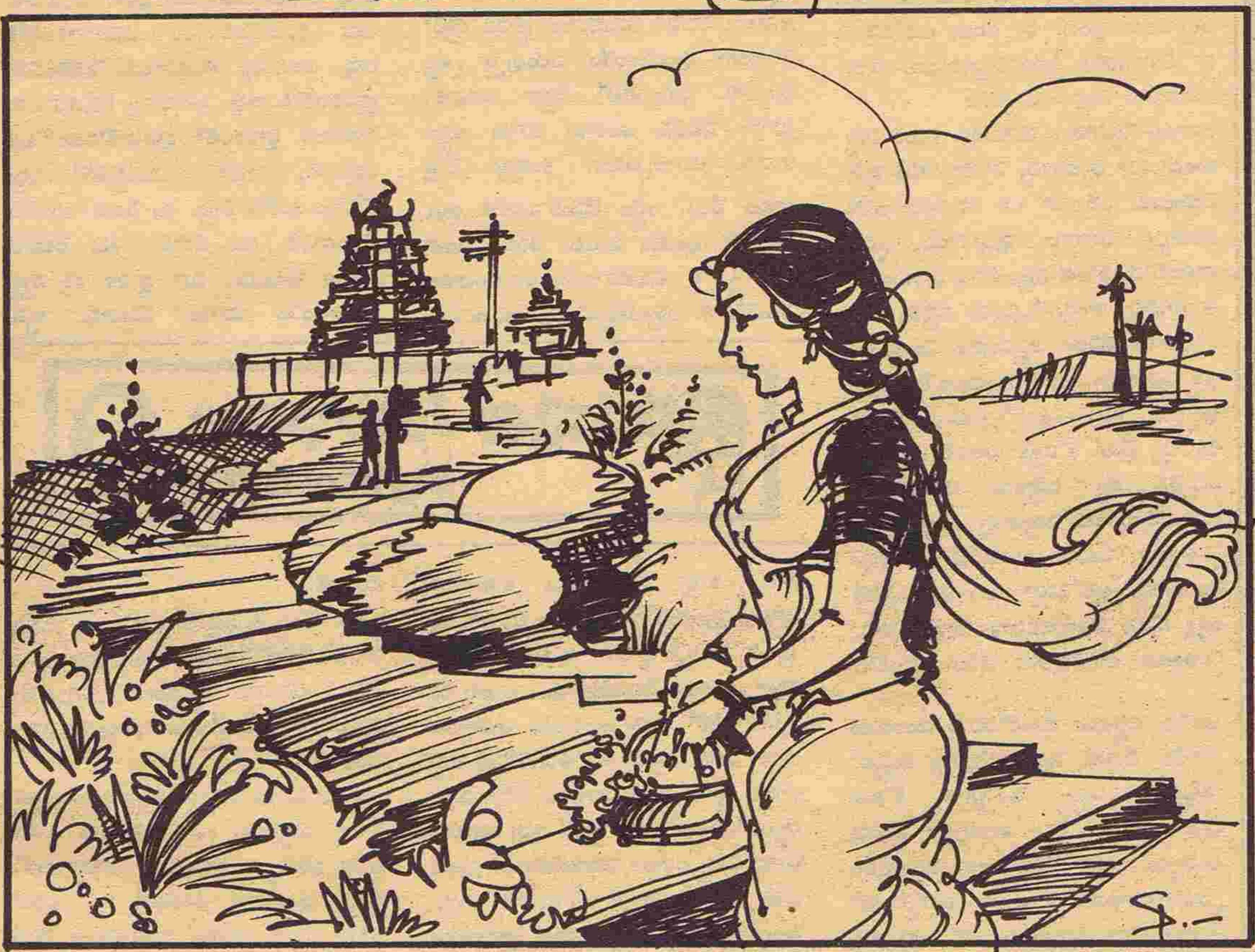

— ఎం.వి.వి. సత్యనారాయణ

శైలజ రిక్షా దిగి పూలసజ్జ అందుకుంది. రెండో చేతిలో సిద్ధంగా వుంచుకున్న చిల్లర డబ్బులను రిక్షా వాలాకి అందించింది. వెనకకు తిరిగి చూడకుండా గుడివైపు నడిచింది.

రిక్షావాలా రెప్ప వాల్చకుండా ఆమె వైపే చూస్తుండడం శైలజ గుర్తించ లేదు.

గుడి మెట్లెక్కుతూ ఒకసారి చుట్టూ చూసింది.

ఆమెకువెనకవైపు సముద్రము, ఎడమవైపు డాల్ఫిన్స్ నోస్ కొండా, ప్రకృతి సౌందర్యంతో తమ కందినంత మేరా పుణికి పుచ్చు కుంటున్నాయి. కొండలోకి తొలిచి కట్టిన గుడి, గుడి వెనుక భాగంలో వేరే శిఖరం మీద చర్చి వుంది. చర్చికి అటూ ఇటుగా మరో శిఖరం మీద మసీదు వుంది.

తన భ్రమ కానీ.... మూడు మతాల వాళ్లూ కలుస్తారా ఎప్పటికైనా! మంచి పనికయితే సులువుగా కలువరేమో!

అమ్మ హిందువు. నాన్న క్రైస్తవుడు. ఇద్దరూ కలిపి తన బతుకును ఏం వుద్ధరించారు? తన జీవితాన్ని నాశనం చేయడానికి వాళ్లిద్దరూ కూడ బలుక్కుని మరీ ప్రవర్తిస్తున్నారు.

సాలోచనగా మెట్లెక్కుతూంది శైలజ.

అమ్మ ఇక్కడే ప్రతి పండుగకు నృత్యం చేసేదిట! అప్పటికి దేవదాసీ పద్ధతి ఇంకా అమలులో వుంది. దేవుడికి దాసిని ఒప్పచెప్పే తంతు వెనుక పురుషుడి కామదాహం ఎంత విశృంఖల విహారం చేసింది! ఆ విహారానికి అమ్మ బలయి పోయింది. నిజమే! అయితే తన జీవితం నుండి అమ్మ నేర్చుకున్నదేమిటి?

మండపంలో నిలబడింది శైలజ.

గుడి గంట ఆమెను ఆలోచనల్లోంచి బయట పడేసింది. గర్భ గుడి ముందు అక్కడొకరు ఇక్కడొకరు భక్తులు ధ్యానంలో వున్నారు. పిట్టగోడకి దగ్గరగా ఒక తల్లీ ఇద్దరు బిడ్డలూ ప్రసాదం తింటున్నారు.

ప్రక్కనే నీటిలో ఓడ కదుల్తూ బెర్తు వైపు వెళ్తోంది.

శైలజ నవ్వుకుంది.

ఓడ శక్తి హీనమై కేవలం పైలట్ బోట్ సహాయంతో బెర్తు వైపు వెళ్తోంది. ఓడ వేగంగా పోతే ఆ సముద్రపు పాయలో ప్రమాదం జరుగు తుంది. స్త్రీ బతుకు కూడా అంతేనేమో! కుంటి వాడో గుడ్డి వాడో ఆమెను శాసించ వలసిందేనా! ఆ రకంగా శాసించి నప్పటికీ నష్టం లేదు. ఆడదాని జీవితానికి కావలసిన రక్షణ భద్రత ఇవ్వ గలిగితే!

గర్భ గుడిలో ఆగింది శైలజ. ధూపదీప నైవేద్యాలతో దేవుడు కళ కళ లాడు తున్నాడు. పురోహితుడు శఠగోపంతో సహా పళ్లెం పట్టుకుని వచ్చి ఆమె ముందు పళ్లెం చాపాడు.

పూలు, కొబ్బరి కాయ, అరటి పళ్లూ, హారతి కర్పూరం, అగరు వత్తులు పళ్లెంలో వుంచింది శైలజ. పురోహితుడు పళ్లెం కదప లేదు. శిలా విగ్రహంలా నిలబడి పోయాడు. దక్షిణ పడ్డాకనే పళ్లెం కదిలింది. అర్చన జరుగుతోంది.

దేవుడినీ, పెద్దలను అమ్మ ఇక్కడ సేవించు కుంటున్న దశలోనే క్రిస్టోఫర్ తో పరిచయం అయింది. అప్పటికి శైలజకు పదేళ్లు! భర్త ఎవరో చెప్పుకోలేని అమ్మకు పదేళ్ల పాప! ఆ కాలంలో అతి సహజమైన సంఘటన అది!

అమ్మతో కలిసి తమ ఇంటికి వచ్చేవాడు క్రిస్టోఫర్.

అతడితో కలిసి అమ్మ వచ్చిన మొదటి రోజు ఇంకా గుర్తుంది. గణ గణ మోగే గంట అర్చకుడి దీపారాధన శైలజ పంచేంద్రియాలకు అందడం లేదు. గత స్మృతుల ఒరవడిలో ఆమె కొట్టుకు పోతోంది.

"ఎవరమ్మా" అడిగింది శైలజ.

క్రిస్టోఫర్ ఆ పాపవైపు ప్రేమగా చూశాడు.

"ఈ పాపేనా!" అన్నాడు.

అమ్మ మొహంలో కొత్త కళ! దేవదాసిగా మేకప్ చేసు కున్నపుడు కూడా అమ్మ మొహంలో అటువంటి కళను చూడ లేదు శైలజ.

"చాలా అందంగా వుంది!" అన్నాడు క్రిస్టోఫర్.

"ఇంతపాప వుండగా కూడా నన్ను పెళ్లి చేసు కోవడం మీకిష్టమేనా!" అడిగింది అమ్మ.

"నాకు నువ్వే కావాలి! నీ గతం కాదు!"

శైలజను దగ్గరికి తీసుకుని ఎత్తు కున్నాడు క్రిస్టోఫర్.

శైలజ ముక్కు మూసుకుంది.,

క్రిస్టోఫర్ వద్ద ఘాటైన వాసన వస్తోంది.

ఆటు తర్వాత అతడిని తండ్రిగా ఆమోదించింది శైలజ. అంత వరకే క్రిస్టోఫర్‌ను చూచి అల్లంత దూరం వెళ్లి పోయేది.

"చెయ్యి పట్టనమ్మా!"

ఊహల్లోంచి వాస్తవం లోకి వచ్చి పడింది శైలజ.

చేతులు చాపి ప్రసాదం అందు కుంది. పురోహితుడు ఆమె నెత్తిన శఠగోపం వుంచాడు. ఒక పువ్వును కళ్లకు అద్దుకుని సిగలో తురుము కుంది. మిగతా వాటిని పూల సజ్జలో సర్దుకుని ఏకాంతంగా వున్న చోటికి నడిచింది.

'సముద్రపు పాయలో ఓడ ఇంకా మెల్లగా ప్రయాణిస్తునే వుంది. స్టీమరు విజయ గర్వంతో కూస్తూ ఓడను ముందు ముందుకే లాక్కుంటూ పోతోంది. ఓడకు తెలియదు తాను లోతుకు వెళ్తున్నట్లు. మెరక పట్టే ఇసుకలో కూరుకు పోతున్నట్టూ! నిట్టూర్చింది శైలజ. తనకు మాత్రం సంసార సాగరం లోతు పాతులకు వెళ్లాలని వుంది. కష్ట నష్టాలు అనుభవిస్తేనే కదా జీవితం రుచి తెలిసేది! రాత్రే తెలిసింది! ఒక పురుషుడి దాహం లాంటి మెరకలో తన బతుకు నావ కూరుకు పోనుంది.

శైలజ డిగ్రీ చదువు తోంది. నున్నటి శరీరం, తీర్చి దిద్దినట్టు కనుముక్కు తీరు, కదలికల్లో స్త్రీ సహజమైన లాలిత్యమూ, బంగారు వర్ణమూ, ఆమెను అంద గత్తెల సరసన నిలబెడతాయి. కాలేజీ నుంచి ఇంటికి చేరుకోవడం నిన్న కాస్త ఆలస్య మయింది.

అమ్మ ఇంట్లోనే వుంది. నాన్న ఇంకా డ్యూటీ నుండి రాలేదు.

తాయారు ఆమెను కళ్ల నిండుగా చూస్తూ "త్వరగా రావే శైలూ, మీ నాన్నగారు తయారై వుండ మన్నారు!" అంది.

శైలజ తన చేతిలోని పుస్తకాలను టేబులు మీద వుంచి సోఫా లోకి జారింది.

"ఎందుకమ్మా! ట్యూషన్‌కా!"

అంతకు ముందు వారమే శైలజ చదువు గురించి ఇంట్లో చర్చ జరిగింది. శైలజకు సబ్జక్టులు అర్థం కావడం లేదు. చదువులో వెనక బడి పోతోంది శైలజ.

"నాకు తెలియదమ్మా!" నున్నితంగా మొహం తిప్పు కుంటూ ముగ్గు ఎగ దీర్చింది తాయారు.

శైలజకు అర్థం అయింది.

కొన్ని భావాలు దాచినా దాగవు!

తండ్రిగా పిలును కుంటున్న క్రిస్టోఫర్ పట్ల అప్పటికే శైలజకు ఒక రకమైన సాన్నిహిత్యమే వుంది. ఇప్పుడది కాస్త అనుమాన హేతువుగా మారింది.

అందరి తల్లుల్లాంటిది కాదు తన తల్లి.

అందరి తండ్రుల్లాంటి వాడు కాదు తన తండ్రి. అసలు తన తల్లీ తండ్రి సంబంధమే విచిత్ర మైనది. ఒకసారి తండ్రే తనను కించ పరిచినట్టు మాట్లాడాడు. ఆరోజు కాలేజి ఫీజు కట్ట వలసి వుంది.

"ఫీజు కట్టక పోతే ఏమవు తుంది?" అడిగాడు క్రిస్టోఫర్.

విచిత్రంగా చూచింది శైలజ. ఆ మాత్రం తెలియ కుండానే అడిగాడా తండ్రి! ఛ...ఛ... అసలు తండ్రయి వుంటే అలాంటి ప్రశ్న అడుగు తాడా! తను ఏం సమాధానం చెప్పాలి!

"మీకు తెలియదా నాన్నా?" అంది శైలజ, అతడి ప్రశ్నార్థకపు చూపులు తట్టు కోలేక.

"తెలుసునమ్మా... ఎప్పటికైనా నువ్వు ఈ ఇంట్లోంచి పరాయి ఇంటికి వెళ్లి పోవలసిన దానివే కదమ్మా! పెట్టుబడి దండగేమో.. కాస్త ఆలోచించు."

శైలజకు అదిగో... సరిగ్గా అప్పుడే మనస్సు చివుక్కు మంది. తన మీద పెట్టే ప్రతిపైసాకు లెక్క వేయడానికి అతడు తండ్రా! లేక అకౌంటెంటా!

అమ్మ అతడి మాటలు వింటోంది కానీ... ఏమీ జవాబు చెప్పలేదు అంటే అంగీకార పూర్వకంగానా!

తల విదిల్చించింది శైలజ.

ఆనాడు పెట్టుబడి లెక్కలు వేసిన తండ్రి ఈనాడు తనతో ముఖ్యమైన వ్యవహారం పెట్టు కున్నాడు ఏమిటది?

శైలజ తయారై కూర్చుంది. క్రిస్టోఫర్ రానే వచ్చాడు.

"వెరీ గుడ్... తయారయ్యావా?" అడిగాడు క్రిస్టోఫర్. తాను కూడా దుస్తులు మార్చుకుని, "మేము అలా వెళ్లి వస్తాం!" అన్నాడు.

ఆ మాటలు భార్యను ఉద్దేశించే అన్నవి.

భార్య కూడా వినలే విన్నది. ఆశ్చర్య పోయింది. కూతురును వెంట పెట్టుకుని ఆయన ఎన్నడూ బయటకి వెళ్లడు. అటు వంటిది రాత్రివేళ ఎక్కడికి వెళుతున్నట్టు!

"భర్తను అడగ లేక పోయింది తాయారు'. నవ్వు కుంది శైలజ

క్రిస్టోఫర్, శైలజా కలిసి వెళ్లి పోయారు. ఆటో రిక్షా ఎక్కించాడు క్రిస్టోఫర్. ఒక డాబా ఇంటి ముందాగింది ఆటో. వాహనాన్ని పంపించి వేసి ఇంట్లోకి శైలజను తీసుకు వెళ్లాడు. డాబా ఇల్లు విలాస వంతంగా అలంకరించి వుంది. డ్రాయింగ్ రూంలో శైలజను కూర్చో పెట్టి లోపలికి వెళ్లాడు క్రిస్టోఫర్.

గోడల కున్న పెయింటింగ్స్, ఖరీదైన ఫర్నిచరు లేత నీలం రంగు వెలుతురూ- అంతా విచిత్రంగా వుంది. శైలజ చుట్టూ చూస్తూ వులిక్కి పడింది.

సిల్కు లాల్చీ తెల్లటి ఫర్వా, మెడలో పులిగోరు, పతకమూ ఆ చీకట్లో-చీకటి వంటి నీలం రంగు వెలుతురులో తళ తళ లాడాయి.

"భేష్... బాగుంది!..." అన్నాడు తళతళల సాల్తీ.

ఆ సాల్తీ పక్కనే క్రిస్టోఫర్ ప్రత్యక్ష మయ్యాడు.

"నేను చెప్పాను కదా సార్!" అన్నాడు క్రిస్టోఫర్.

శైలజ లేచి నిలబడింది.

"ఇక నువ్వు వెళ్లి రావొచ్చు!" అన్నాడు తళ తళల సాల్తీ.

శైలజ వైపు తిరిగాడు క్రిస్టోఫర్. "నువ్వుండమ్మా! నేను మరల వస్తాను. ఏమీ భయ పడక!" అంటూ తల దించు కుని చీకటి లాంటి నీలం వెలుతురు లోంచి బయటకు నడిచాడు.

శైలజ అయోమయంగా చూస్తోంది.

ఎవరతను. ఇక్కడే తనతో ఏం పని! అదీ ఒంటరిగా!

శైలజ అకస్మాత్తుగా లేచి బయటకు పరి గెత్తింది! అతడు ఊరు కోలేదు. వెంట పడ్డాడు. శైలజ హడావుడిగా మెట్లు దిగింది.

"ఆగు.." అరిచాడతను వెనుక నుంచి.

క్రిస్టోఫర్ సరే సరి! వాహనం ఎక్కేవాడు ఆ ప్రయత్నం విరమించు కొని శైలజ వైపు కదిలాడు. ఇద్దరికీ చిక్క కుండా శైలజ పరుగు తీసింది. ఖాళీ రిక్షా కనిపిస్తే ఎక్కి కూర్చుంది.

నగర్చు కుంటూ అడ్రస్ చెప్పింది.

రిక్షా కదిలింది. శైలజ మగవాళ్ల వైపుచయుచించి. వాళ్లు రెండడుగులు వేసి కూడ బలుక్కున్నట్టు ఆగిపోయారు.

వీధిలో రభస జరుగు తుందని కాబోలు వాళ్ల సంశయం.

శైలజకు వాళ్ల సంశయం లాభించింది. సులువుగా ఇల్లు చేరుకుంది. తల్లినా కావలించు కుని బావురు మంది.

శైలజ ఆశించి నట్టు తల్లి పెద్దగా విస్తూ పోలేదు. కంగారు ప్రకటించ లేదు. శైలజే విస్తూ పోయింది.

"అమ్మా..." అంది మతి పోయి.

"ఎంత పని చేశావమ్మా! ఎందు కమ్మా పారి పోయి వచ్చావు!" అడిగింది తల్లి.

"నువ్వు... నువ్వు... ఏమంటు న్నావో అర్థం కావడం లేదు..."

గుటక పడలేదు శైలజకు.

" నా కడుపున పుట్టినందుకు నీకిది తప్పదమ్మా!"

"'అ....మ్....మా.....!"

తల్లి తల వంచుకుని "మీ నాన్నగారికి ప్రమోషన్ ఇస్తారటమ్మా!" అంది.

"ప్రమోషన్ ఇస్తరా.. అయితే...!"

"పదమ్మా! ఇలా చర్చించు కుంటూ కూర్చుంటే ప్రయోజనమేమిటమ్మా. నీకు ఆ ఇల్లు గుర్తుంది కదూ!"

శైలజకు ఒళ్లు జలద రించింది.

అంటే అమ్మ, ఇతర అమ్మల్లాగా తన కూతురుకి పెళ్లి చేయాలను కోవడం లేదా! ఎంత ఘోరం! తన బతుకు చివరికి నలుగురి ఆకలి తీర్చ దారి ప్రక్క బతుకు కానుందా!

"అమ్మా! నిన్నో ప్రశ్న అడాలమ్మా!"

"ఏమిటది!"

"నాన్నగారు తన కూతురైనా ఇలాగే పంపించే వారా!"

"షటప్..."

తల్లీ కూతుళ్లు తలలు తిప్పి చూశారు.

గుమ్మంలో కథా నాయకుడు! చక చక దగ్గరగా వచ్చి శైలజను ఈడ్చిపెట్టి కొట్టబోయాడు. కన్నపేగు అడ్డం పడింది. దెబ్బ ఆమె చెంప మీద పడింది.

"అమ్మా!" గొల్లుమంది పసి హృదయం.

"రేపు రాత్రికి తయారు చేసి వుంచు! నీ కూతురైనా నా కూతురైనా నాకొక్క టేనని దానికి చెప్పు-" అరుస్తూ వెనుక గదిలోకి వెళ్లి పోయాడు క్రిస్టోఫర్.

ఆ రాత్రంతా శైలజను నిద్ర పోనివ్వ లేదు తల్లి.

శైలజను మానసికంగా మార్చాలని ప్రయత్నిస్తూనే వుంది. తెల్ల వారుతూనే రిక్షాలో గుడికి బయలు దేరింది శైలజ. బయలు దేరుతుంటే తల్లి రిక్షా వరకు వచ్చింది.

రిక్షా వాడికి సైగజేసి "జాగ్రత్తగా తీసుకురా!" అంది తల్లి.

శైలజ పట్టించు కోలేదు.

గుడి ఆవరణలో నిలబడిందన్న మాటే కాని ఆమె అంత రంగాన్ని ఫ్లాష్ బ్యాక్ కలచి పారేస్తోంది. తాను పారి పోతానని తల్లి భయ పడిందా! ఆమె భయానికి ఆధార ముందా! ఆ వరణ లోంచి కిందికి చూచింది. తాను ప్రయాణించిన రిక్షా కాబోలు నిలబడి వుంది. రిక్షా యజమాని లేడు. ఇందాకా డబ్బు తీసుకుని రిక్షావాడు వెళ్లి పోయి వుంటాడను కుంది శైలజ.

శైలజ వెనక్కి తిరిగి ఆగిపోయింది.

రిక్షావాడు! చెయ్యి చాపితే అందేటంత దూరంలో వున్నాడు. శైలజ వైపు బిడియంగా చూచి "అమ్మగారు.. నిన్నరాత్రే ... మీరు... వృత్తి లోకి దిగారట కదూ!" అన్నాడు.

శైలజకు చివ్వున కోపం రాబోయి ఆగింది.

"దిగ లేదు... అయినా నీ కెందుకట!"

"నాకు మీమీద మనసుంది"

శైలజ కొన్ని నిముషాల పాటు మూగ పోయింది. మగవాడి తాలూకు తరతమ భేదాలు ఎలా వున్నా ఆడదాన్ని వేటాడడం ఎలాగో మగవాడికి బాగా తెలుసు.

"ఎంత తదీసుకుంటారు?"

అదీ మగవాడి ఆధిపత్యానికి కారణం. డబ్బు సంపాదనాన కాశం అతడిని సదరు వేటగాడిని చేసింది. ఆడదాన్ని బానిసగా చేసింది కూడా అదే జులుం.!

డబ్బు సంపాదించాలి!

దానికి ఈ క్షణం వరకూ తనకు తారసపడి గీత బోధ చేసిన ఈనలుగురి మార్గంలో మాత్రం కాదు! ఉద్యోగంస్త్రీ లక్షణం కూడాను..

ఆమెలో క్రమంగా ధృఢ నిశ్చయం నేళ్లూను కుంటోంది.

అందుకు కాలేజీ చదువు బలయి పోయినా సరే!

తల్లి తండ్రి ఈ రాత్రికి తనను హానం చేసినా సరే!

శైలజ హుందాగా మెట్లు దిగి నడుస్తోంది!

"అమ్మాగారు... రిక్షా...!"

ఆమె వినదలుచు కోలేదు. వేగంగా నడుస్తోంది. ఇంటి వైపా! కాలేజీ వైపా! అన్నది కాదు ఆమె ప్రయాణం!

ఆమె ప్రయాణం గమ్యం వైపు! తన లక్ష్యం వైపు!